

¹تَوَخَّدَتَصَّرُ الْمَلِكُ صَبَعًا تَمْتَالًا مِنْ دَهَبٍ طُولُهُ سِتُونَ ذِرَاعًا وَعَرْضُهُ سِتُّ أذْرُعٍ، وَتَصَبُهُ فِي بُعْقَةٍ دُورًا فِي وِلَايَةِ بَابِلَ. ²ثُمَّ أَرْسَلَ تَوَخَّدَتَصَّرُ الْمَلِكُ لِيَجْمَعَ الْمَرَارِيَةَ وَالسَّحْنَ وَالْوَلَاةَ وَالْفُصَاهَةَ وَالخَزَنَةَ وَالْفُقَهَاءَ وَالْمُفْعِينَ وَكُلَّ حُكَّامِ الْوِلَايَاتِ لِيَأْتُوا لِيَتَدَبَّشِينَ التَّمْتَالَ الَّذِي تَصَبَهُ تَوَخَّدَتَصَّرُ الْمَلِكُ. ³حِينَئِذٍ اجْتَمَعَ الْمَرَارِيَةُ وَالسَّحْنَ وَالْوَلَاةَ وَالْفُصَاهَةَ وَالخَزَنَةَ وَالْفُقَهَاءَ وَالْمُفْعُونَ وَكُلَّ حُكَّامِ الْوِلَايَاتِ لِيَتَدَبَّشِينَ التَّمْتَالَ الَّذِي تَصَبَهُ تَوَخَّدَتَصَّرُ الْمَلِكُ، وَوَقَفُوا أَمَامَ التَّمْتَالِ الَّذِي تَصَبَهُ تَوَخَّدَتَصَّرُ. ⁴وَتَادَى مُتَادٍ بِشِدَّةٍ، قَدْ أَمَرْتُمْ أَيُّهَا الشُّعُوبُ وَالْأُمَّمُ وَالْأَلْسِيَةَ، ⁵عِنْدَمَا تَسْمَعُونَ صَوْتَ الْقَرْنِ وَالنَّايِ وَالْعُودِ وَالرَّيَابِ وَالسَّنْطِيرِ وَالْمِرْمَارِ وَكُلِّ أَنْوَاعِ الْعَرْفِ أَنْ تَخِرُّوا وَتَسْجُدُوا لِتَمْتَالِ الدَّهَبِ الَّذِي تَصَبَهُ تَوَخَّدَتَصَّرُ الْمَلِكُ. ⁶وَمَنْ لَا يَخِرُّ وَيَسْجُدُ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ يُلْقَى فِي وَسْطِ أُنُونِ تَارٍ مُتَّقِدَةٍ. ⁷لَأَجْلِ ذَلِكَ وَفَتَمَا سَمِعَ كُلُّ الشُّعُوبِ صَوْتَ الْقَرْنِ وَالنَّايِ وَالْعُودِ وَالرَّيَابِ وَالسَّنْطِيرِ وَكُلِّ أَنْوَاعِ الْعَرْفِ، خَرَّ كُلُّ الشُّعُوبِ وَالْأُمَّمِ وَالْأَلْسِيَةَ وَسَجَدُوا لِتَمْتَالِ الدَّهَبِ الَّذِي تَصَبَهُ تَوَخَّدَتَصَّرُ الْمَلِكُ. ⁸لَأَجْلِ ذَلِكَ تَقَدَّمَ حِينَئِذٍ رَجَالٌ كِلْدَانِيُونَ وَاسْتَكْوَأُوا عَلَى الْيَهُودِ، وَقَالُوا لِلْمَلِكِ تَوَخَّدَتَصَّرُ، أَيُّهَا الْمَلِكُ، عِشْ إِلَى الْآبِدِ. ¹⁰أَنْتَ أَيُّهَا الْمَلِكُ قَدْ أَصْدَرْتَ أَمْرًا بِأَنْ كُلَّ إِنْسَانٍ يَسْمَعُ صَوْتَ الْقَرْنِ وَالنَّايِ وَالْعُودِ وَالرَّيَابِ وَالسَّنْطِيرِ وَالْمِرْمَارِ وَكُلِّ أَنْوَاعِ الْعَرْفِ يَخِرُّ وَيَسْجُدُ لِتَمْتَالِ الدَّهَبِ. ¹¹وَمَنْ لَا يَخِرُّ وَيَسْجُدُ فَإِنَّهُ يُلْقَى فِي وَسْطِ أُنُونِ تَارٍ مُتَّقِدَةٍ. ¹²يُوجَدُ رَجَالٌ يَهُودٌ، الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ عَلَى أَعْمَالٍ وَوَلَايَةِ بَابِلَ، سَدْرُحُ وَمِيشَاحُ وَعَبْدَنَعُؤُ. هَؤُلَاءِ الرِّجَالُ لَمْ يَجْعَلُوا لَكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ اعْتِبَارًا. الْهَيْتُكَ لَا يَعْبُدُونَ، وَلِيَتَمْتَالَ الدَّهَبِ الَّذِي تَصَبْتَ لَا يَسْجُدُونَ. ¹³حِينَئِذٍ أَمَرَ تَوَخَّدَتَصَّرُ بِعَضَبٍ وَعَيْطٍ بِإِحْصَارٍ سَدْرُحُ وَمِيشَاحُ وَعَبْدَنَعُؤُ. فَأَتَوْا بِهِؤُلَاءِ الرِّجَالِ قُدَّامَ الْمَلِكِ. ¹⁴فَسَأَلَهُمْ تَوَخَّدَتَصَّرُ، تَعَمَّدًا يَا سَدْرُحُ وَمِيشَاحُ وَعَبْدَنَعُؤُ لَا تَعْبُدُونَ إِلَهِي وَلَا تَسْجُدُونَ لِتَمْتَالِ الدَّهَبِ الَّذِي تَصَبْتَ. ¹⁵فَإِنْ كُنْتُمْ الْآنَ مُسْتَعِدِّينَ عِنْدَمَا تَسْمَعُونَ صَوْتَ الْقَرْنِ وَالنَّايِ وَالْعُودِ وَالرَّيَابِ وَالسَّنْطِيرِ وَالْمِرْمَارِ وَكُلِّ أَنْوَاعِ الْعَرْفِ إِلَى أَنْ تَخِرُّوا وَتَسْجُدُوا لِلتَّمْتَالِ الَّذِي عَمَلْتُهُ، وَإِنْ لَمْ تَسْجُدُوا فِي تِلْكَ السَّاعَةِ يُلْقَوْنَ فِي وَسْطِ أُنُونِ التَّارِ الْمُتَّقِدَةِ. وَمَنْ هُوَ إِلَهُ الَّذِي يُنْفِذُكُمْ مِنْ بَدَنِي. ¹⁶فَأَجَابَ سَدْرُحُ وَمِيشَاحُ وَعَبْدَنَعُؤُ، يَا تَوَخَّدَتَصَّرُ، لَا يَلْزَمُنَا أَنْ نُجِيبَكَ عَنْ هَذَا الْأَمْرِ. ¹⁷هُوَذَا

¹Der König Nebukadnezar ließ ein goldenes Bild machen, sechzig Ellen hoch und sechs Ellen breit, und ließ es setzen ins Tal Dura in der Landschaft Babel. ²Und der König Nebukadnezar sandte nach den Fürsten, Herren, Landpflegern, Richtern, Vögten, Räten, Amtleuten und allen Gewaltigen im Lande, daß sie zusammenkommen sollten, das Bild zu weihen, daß der König Nebukadnezar hatte setzen lassen. ³Da kamen zusammen die Fürsten, Herren, Landpfleger, Richter, Vögte, Räte, Amtleute und alle Gewaltigen im Lande, das Bild zu weihen, das der König Nebukadnezar hatte setzen lassen. Und sie mußten dem Bilde gegenübertreten, das Nebukadnezar hatte setzen lassen. ⁴Und der Herold rief überlaut: Das laßt euch gesagt sein, ihr Völker, Leute und Zungen! ⁵Wenn ihr hören werdet den Schall der Posaunen, Drommeten, Harfen, Geigen, Psalter, Lauten und allerlei Saitenspiel, so sollt ihr niederfallen und das goldene Bild anbeten, das der König Nebukadnezar hat setzen lassen. ⁶Wer aber alsdann nicht niederfällt und anbetet, der soll von Stund an in den glühenden Ofen geworfen werden. ⁷Da sie nun hörten den Schall der Posaunen, Drommeten, Harfen, Geigen, Psalter und allerlei Saitenspiel, fielen nieder alle Völker, Leute und Zungen und beteten an das goldene Bild, das der König Nebukadnezar hatte setzen lassen. ⁸Von Stund an traten hinzu etliche chaldäische Männer und verklagten die Juden, ⁹gingen an und sprachen zum König Nebukadnezar: Der König lebe ewiglich! ¹⁰Du hast ein Gebot lassen

يُوجَدُ إِلَهًا الَّذِي تَعْبُدُهُ يَسْتَطِيعُ أَنْ يُنَجِّبَنَا مِنْ أُنُوثِ النَّارِ
 الْمُتَّقِدَةِ وَأَنْ يُنْقِدَنَا مِنْ يَدِكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ.¹⁸ وَإِلَّا فَلْيَكُنْ
 مَعْلُومًا لَكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ أَنَّنَا لَا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَلَا نَسْجُدُ
 لِيَمْتَالِ الذَّهَبِ الَّذِي نَصَبْتَهُ.¹⁹ حِينَئِذٍ امْتَلَأَ تَبُوحًا تَصْرَّ عَيْطًا
 وَتَعَبَّرَ مِنْطَرًا وَجْهَهُ عَلَى سَدْرَحَ وَمِيسَاحَ وَعَبَدْتَعُو، وَأَمَرَ
 بِأَنْ يَحْمُوا الْأَتُونَ سَبْعَةَ أَصْعَافٍ أَكْثَرَ مِمَّا كَانَ مُعْتَادًا أَنْ
 يُحْمَى.²⁰ وَأَمَرَ جَبَابِرَةَ الْقُوَّةَ فِي جَيْشِهِ بِأَنْ يُوقُوا سَدْرَحَ
 وَمِيسَاحَ وَعَبَدْتَعُو وَيَلْقُوهُمْ فِي أُنُوثِ النَّارِ الْمُتَّقِدَةِ.²¹ ثُمَّ
 أَوْتَقَ هَؤُلَاءِ الرِّجَالَ فِي سَرَائِلِهِمْ وَأَقْمِصَتِهِمْ وَأُرْدِيَتِهِمْ
 وَلِبَاسِهِمْ وَأَلْفُوا فِي وَسْطِ أُنُوثِ النَّارِ الْمُتَّقِدَةِ.²² وَمِنْ
 حَيْثُ إِنَّ كَلِمَةَ الْمَلِكِ سَدِيدَةٌ وَالْأَتُونَ قَدْ حَمِيَتْ جِدًّا، قَتَلَ
 لَهَيْبُ النَّارِ الرِّجَالَ الَّذِينَ رَفَعُوا سَدْرَحَ وَمِيسَاحَ
 وَعَبَدْتَعُو.²³ وَهَؤُلَاءِ الثَّلَاثَةُ الرِّجَالِ، سَدْرَحُ وَمِيسَاحُ
 وَعَبَدْتَعُو، سَقَطُوا مُوْتَقِينَ فِي وَسْطِ أُنُوثِ النَّارِ
 الْمُتَّقِدَةِ.²⁴ حِينَئِذٍ تَحَبَّرَ تَبُوحًا تَصْرَّ الْمَلِكِ وَقَامَ مُسْرِعًا
 وَسَأَلَ مُشِيرِيهِ، أَلَمْ تَلْقُ ثَلَاثَةَ رِجَالٍ مُوْتَقِينَ فِي وَسْطِ
 النَّارِ. فَأَجَابُوا، صَحِيحٌ أَيُّهَا الْمَلِكُ.²⁵ فَقَالَ، هَا أَنَا تَاطِرٌ
 أَرْعَةَ رِجَالٍ مَحْلُولِينَ يَتَمَسَّوْنَ فِي وَسْطِ النَّارِ وَمَا بِهِمْ
 صَرَرٌ، وَمَنْطَرُ الرَّابِعِ شَبِيهُ بِأَبْنِ الْإِلَهَةِ.²⁶ ثُمَّ أَفْتَرَبَ
 تَبُوحًا تَصْرَّ إِلَى بَابِ أُنُوثِ النَّارِ الْمُتَّقِدَةِ وَتَادَى، يَا سَدْرَحُ
 وَمِيسَاحُ وَعَبَدْتَعُو، يَا عِبِيدَ اللَّهِ الْعَلِيِّ، اخْرُجُوا وَتَعَالَوْا.
 فَحَرَخَ سَدْرَحُ وَمِيسَاحُ وَعَبَدْتَعُو مِنْ وَسْطِ
 النَّارِ.²⁷ فَاجْتَمَعَتِ الْمَرَارِيَةُ وَالسَّحْنُ وَالْوَالِدَةُ وَمُشِيرُو
 الْمَلِكِ وَرَأَوْا هَؤُلَاءِ الرِّجَالَ الَّذِينَ لَمْ تَكُنْ لِلنَّارِ قُوَّةٌ عَلَى
 أَجْسَامِهِمْ، وَسَعَرَهُ مِنْ رُؤُوسِهِمْ لَمْ تَحْتَرِقْ، وَسَرَائِلُهُمْ
 لَمْ تَتَعَبَّرْ، وَرَائِحَةُ النَّارِ لَمْ تَأْتِ عَلَيْهِمْ.²⁸ فَقَالَ تَبُوحًا تَصْرَّ،
 تَبَارَكَ إِلَهُ سَدْرَحَ وَمِيسَاحَ وَعَبَدْتَعُو الَّذِي أَرْسَلَ مَلَكَهُ
 وَأَقْدَدَ عِبِيدَهُ الَّذِينَ أَتَكَلَّوْا عَلَيْهِ وَعَبَّرُوا كَلِمَةَ الْمَلِكِ
 وَأَسْلَمُوا أَجْسَادَهُمْ لِيَكُنِيَ لَا يَعْْبُدُوا أَوْ يَسْجُدُوا لِإِلَهٍ غَيْرِ
 إِلَهُهِمْ.²⁹ فَمَيَّي قَدْ صَدَرَ أَمْرٌ بِأَنْ كُلَّ سَعْبٍ وَأُمَّةٍ وَلِسَانٍ
 يَتَكَلَّمُونَ بِالسُّوءِ عَلَى إِلَهٍ سَدْرَحَ وَمِيسَاحَ وَعَبَدْتَعُو فَإِنَّهُمْ
 يُصَيَّرُونَ إِرْبًا إِرْبًا، وَتُجْعَلُ بِيُوتَهُمْ مَرْبَلَةٌ، إِذْ لَيْسَ إِلَهُ آخَرَ
 يَسْتَطِيعُ أَنْ يُنَجِّيَ هَكَذَا.³⁰ حِينَئِذٍ قَدَّمَ الْمَلِكُ سَدْرَحَ
 وَمِيسَاحَ وَعَبَدْتَعُو فِي وِلَايَةِ بَابِلَ.

ausgehen, daß alle Menschen, wenn sie hören würden den Schall der Posaunen, Drommeten, Harfen, Geigen, Psalter, Lauten und allerlei Saitenspiel, sollten sie niederfallen und das goldene Bild anbeten; ¹¹ wer aber nicht niederfiel und anbetete, sollte in den glühenden Ofen geworfen werden. ¹² Nun sind da jüdische Männer, welche du über die Ämter der Landschaft Babel gesetzt hast: Sadrach, Mesach und Abed-Nego; die verachten dein Gebot und ehren deine Götter nicht und beten nicht an das goldene Bild, das du hast setzen lassen. ¹³ Da befahl Nebukadnezar mit Grimm und Zorn, daß man vor ihn stellte Sadrach, Mesach und Abed-Nego. Und die Männer wurden vor den König gestellt. ¹⁴ Da fing Nebukadnezar an und sprach zu ihnen: Wie? wollt ihr Sadrach, Mesach, Abed-Nego, meinen Gott nicht ehren und das goldene Bild nicht anbeten, das ich habe setzen lassen? ¹⁵ Wohlan schickt euch! Sobald ihr hören werdet den Schall der Posaunen, Drommeten, Harfen, Geigen, Psalter, Lauten und allerlei Saitenspiel, so fallt nieder und betet das Bild an, das ich habe machen lassen! Werdet ihr's nicht anbeten, so sollt ihr von Stund an in den glühenden Ofen geworfen werden. Laßt sehen, wer der Gott sei, der euch aus meiner Hand erretten werde! ¹⁶ Da fingen an Sadrach, Mesach, Abed-Nego und sprachen zum König Nebukadnezar: Es ist nicht not, daß wir darauf antworten. ¹⁷ Siehe, unser Gott, den wir ehren, kann uns wohl erretten aus dem glühenden Ofen, dazu auch von deiner Hand erretten. ¹⁸ Und wo er's nicht tun will,

so sollst du dennoch wissen, daß wir deine Götter nicht ehren noch das goldene Bild, das du hast setzen lassen, anbeten wollen.¹⁹ Da ward Nebukadnezar voll Grimms, und sein Angesicht verstellte sich wider Sadrach, Mesach und Abed-Nego, und er befahl man sollte den Ofen siebenmal heißer machen, denn man sonst zu tun pflegte.²⁰ Und er befahl den besten Kriegsleuten, die in seinem Heer waren, daß sie Sadrach, Mesach und Abed-Nego bänden und in den glühenden Ofen würfen.²¹ Also wurden diese Männer in ihren Mänteln, Schuhen, Hüten und andern Kleidern gebunden und in den glühenden Ofen geworfen;²² denn des Königs Gebot mußte man eilends tun. Und man schürte das Feuer im Ofen so sehr, daß die Männer, so den Sadrach, Mesach und Abed-Nego hinaufbrachten, verdarben von des Feuers Flammen.²³ Aber die drei Männer, Sadrach, Mesach und Abed-Nego fielen hinab in den glühenden Ofen, wie sie gebunden waren.²⁴ Da entsetzte sich der König Nebukadnezar und fuhr auf und sprach zu seinen Räten: Haben wir nicht drei Männer gebunden in das Feuer lassen werfen? Sie antworteten und sprachen zum König: Ja, Herr König.²⁵ Er antwortete und sprach: Sehe ich doch vier Männer frei im Feuer gehen, und sie sind unversehrt; und der vierte ist gleich, als wäre er ein Sohn der Götter.²⁶ Und Nebukadnezar trat hinzu vor das Loch des glühenden Ofens und sprach: Sadrach, Mesach, Abed-Nego, ihr Knechte Gottes des Höchsten, geht heraus und kommt her! Da gingen Sadrach, Mesach und Abed-Nego heraus aus dem Feuer.²⁷ Und

Daniel 3

die Fürsten, Herren, Vögte und Räte kamen zusammen und sahen, daß das Feuer keine Macht am Leibe dieser Männer bewiesen hatte und ihr Haupthaar nicht versengt und ihre Mäntel nicht versehrt waren; ja man konnte keinen Brand an ihnen riechen.²⁸ Da fing Nebukadnezar an und sprach: Gelobt sei der Gott Sadrachs, Mesachs und Abed-Negos, der seinen Engel gesandt und seine Knechte errettet hat, die ihm vertraut und des Königs Gebot nicht gehalten, sondern ihren Leib dargegeben haben, daß sie keinen Gott ehren noch anbeten wollten als allein ihren Gott!²⁹ So sei nun dies mein Gebot: Welcher unter allen Völkern, Leuten und Zungen den Gott Sadrachs, Mesachs und Abed-Negos lästert, der soll in Stücke zerhauen und sein Haus schändlich verstört werden. Denn es ist kein anderer Gott, der also erretten kann, als dieser.³⁰ Und der König gab Sadrach, Mesach und Abed-Nego große Gewalt in der Landschaft Babel.